

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

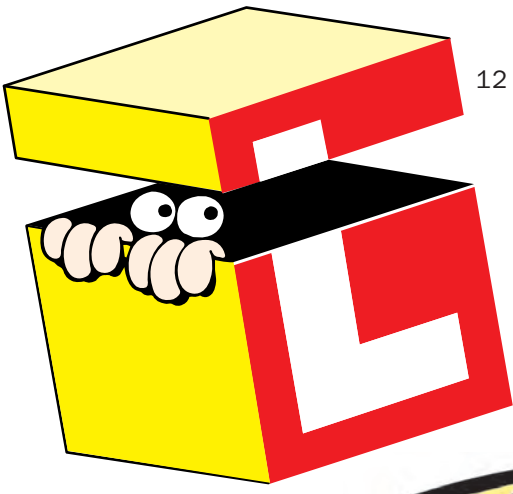
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

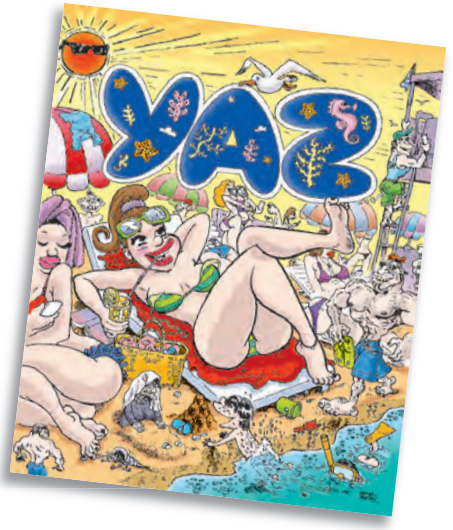
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

12 Ağustos 2014 Salı Sayı: 2014/33 2,5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.:2.75 TL.

1184

LeMan

Malumun ilanı oldu... Erdoğan Cumhurbaşkanı zırhını kazandı..

SUAT
BOYSAL

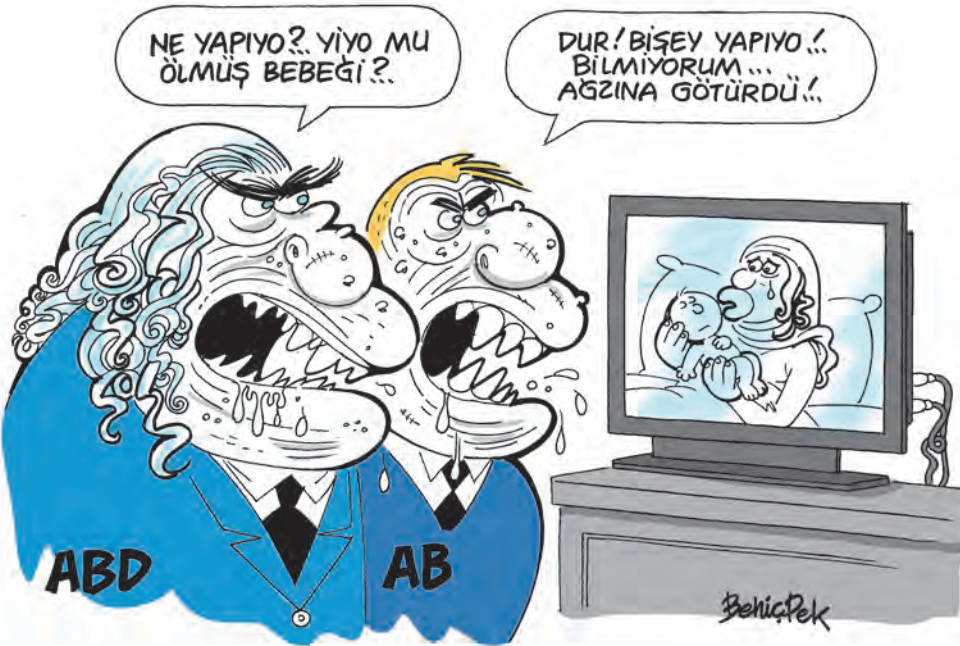
BALKON KONUŞMASI: Erdoğan 73 milyon nüfusu “kucakladı?!”

Cumhurbaşkanı Erdoğan, frak geleneklerimize ters demişti.. Leman, Erdoğan'ın frak yerine giyeceği cumhurbaşkanlığı kostümünü görüntüledi..

Dünyanın IŞİD'i Amerika, Irak'ın IŞİD'ine saldırdı. Soykırıma daha fazla seyirci kalamayacaklarını söyleyerek hava saldırısı emrini veren Obama, aynı duyarlılığı Filistin'e gösteremedi...

SEFER SELVİ

Müslüman ülkelerin sorgulamadan uzak olduğunu belirten Amberin Zaman'ı, Erdoğan "Edepsiz, aşağılık kadın" sözleriyle hedef gösterdi.

ÇYD Başkanı Türkan Saylan'ın yaptırdığı Çağdaş Yaşam Kız Yatılı İlköğretim Bölge Okulu, İmam Hatip'e dönüştürülüyor.

Irak insan hakları bakanı IŞİD'in çok sayıda Ezidi kadın ve çocuğu diri diri toprağa gömdüğünü iddia etti.

- Sıkılhan, annen ben yavrum, evet... Seni şunun için aradım genç adam, ölürsem tek arzum İstanbul'a defnedilmek...

- İstanbul'un bir iki yıllık ömrü kaldı zaten... Komple çimentoya gömdüler. Daha gençsin, başka bi yer bakalım sana...

- Ööle deme İstanbul gene iyi yavrum. Tatil beldeleri bitmiş. Kazıklanıp gagalandıkça çoşan kara cipli ayılarla dolu. Paramızla aşağılanıp dayak yiyoruz... Dolar destesiyle şamar atıyolar insanın suratına...

- Olur ööle, "Yeni Türkiye"nin yeni güne-yi... Yeni doğusu zaten hepten güzelleşti... Yeni kuzeyi nasıl acaba?

- Ben ciddiim ama çocuğum... Her gün ayrı bir mekânın valesi, badıgardı felan dövüyo bizi... Hiç olmadı şezlong kavgasına karışıp plajda bıçaklanarak kan kaybediyoruz. Babangilde dikiş atılacak yer kalmadı. Bu kalabalıkta bi kavga daha çıksa, bizi birbirimize dikicek has-tanedekiler...

- Sizi birbirinize dikerlerse... Bu durumda, babamın da son arzusu İstanbul'a defnedilmek oluyor...

- İşte onu için söylüyorum. Manyak baban Vale Mafyası'dan Arap Süha ve adamlarına kafayı taktı. "İtten uğursuzdan korkup dönmem. Burda kalıcım, ya onlar biticek ya ben." diyo... Zannedersem bu şirin tatil beldesinden doğru Hak'ka yürüyez biz...

- Gidiş- dönüş trafiğinde yaşa, tatilde öl, cesedin bronz olsun... Ehehe...

- Mizah bu değil ama artık önemi yok çocuğum. Unutma, son arzum İstanbul'a defnedilmek Sıkılhan...

- Arap Süha ve adamlarına bağlı... Belki bi arabanın bagajında denize atarlar sizi, o zaman bulunamayabilirsiniz, ehe...

- Yok araştırdım ben. Vale Mafyası daha ziyade vurup Tatil beldesi çıkışındaki tarlalara atıyomuş. "Badıgart ve özel güvenlik mafyası yerel yetkililerle iş birliği yaparak komple yok ediyö, beldeye hiç gelmemiş gibi evrak düzenli-yo" diyorlar... Arap Süha ve yeğenleri gene bi derece iyi.... Ehven-i şer...

- Ağzını hayra aç ana...

- Bi yolunu bulup ağzımızı da imara açacak-lar, o olucak... Neyse... Bir de sana son olarak şunu söylemek istiyorum Sıkılhan: Yıllarca sana "Aktif, prezentabl, en az iki lisan bilen, rekabet-çi, hedefleri olan, sosyal bir genc adam olmanı öğütledim. Ancak sen haklıymışsın yavrum. Antisozyal ol var... Karışma bu manyak kala-balığa... Kapayabilirsin yavrum, benle bile konuşmana gerek yok esa-sen.. Çok ses var, çok deli var... Kapat çocuğum. Unutma; ölürsem tek arzum İstanbul'a defnedilmek...

- Aloo... Sıkılhan kardeş, Hırgürkan Yırtıcı ben... Bişey sorucam kardeş, samimiyetini test edicem, müsade var mı, özeline giriyorum...

- Buyur kardeşlerim...

- Afedersin sen ne dölüsün? Misal: Yahudi dölü, afedersin Ermeni? Döl olarak nesin yani? Samimi cevap ver...

- Üreme şeyi mi? Mezhep felan söylesem olmuyo mu? Biraz çekik gözlüyüm mesela, o farkeder mi?

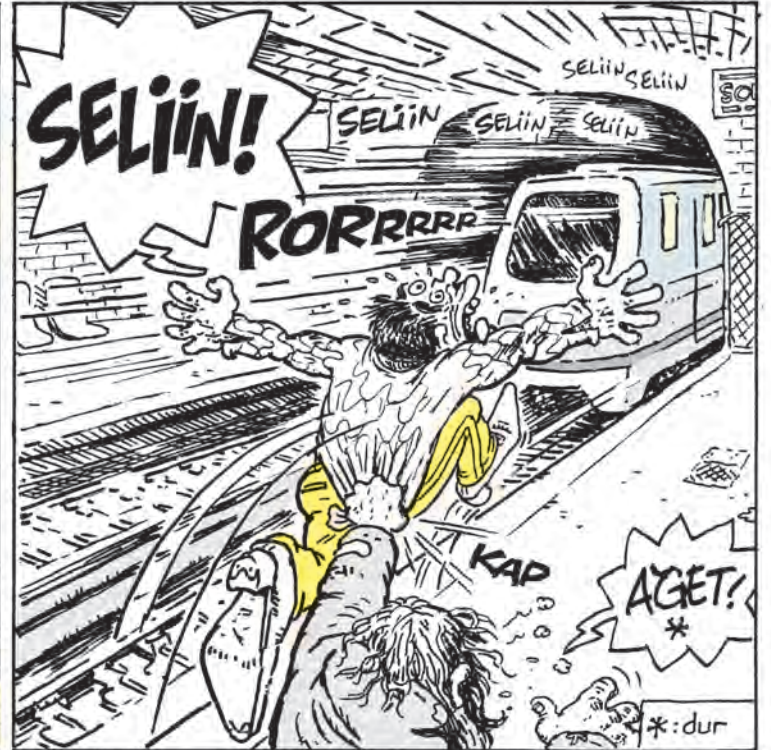
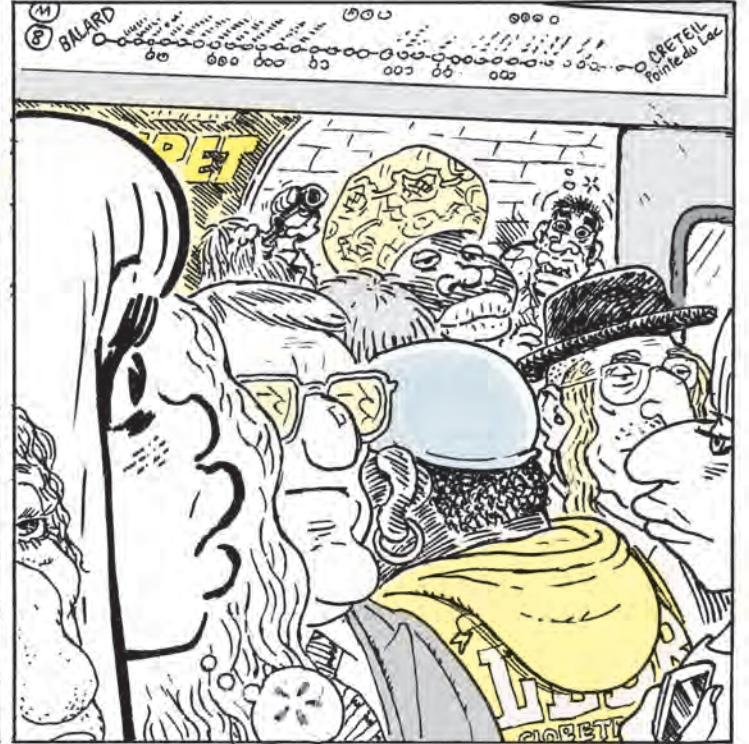
- Konuyu değiştirme

Selin

TUNCAY AKGÜN & KEMAL AKSTAN

ibiş... Onları da sorucam sonra, sen önce döl olarak neredensin onu de bana...

- İç Anadolu ve dölör bölge-si...

- Alay mı geçiyosun lan, hok-kabaz soyu, komedyen geni... Cevap versene, İbiş fitratlı...

- Afedersin, tomurcuklana-rak üremişim ben...

- Tomurcuk nerden çıktı lan ancık?

- Babam tomurcuk çıkar-mış...

- Dur lan orda gelip satırla doğrıycam seni şerefsiz miki...

- O da olur bak, afedersin bölünerek de üreyebiliyorum ben...

- Öldün lan sen, öldün... Ölü dölü... Dur lan orda, gelip kurşun saçıcam. Hokkabaz menisi, ibiş yumurtası, komikçi kromozo-mu....

ATILLA ATALAY

bir türlü annatamıyannika ansiklopedisi

ARI:

Ufak bir şekilde ve kahvaltılarımız için hava yoluyla gelerek dal arasında geometrik ve benzeri yapılar içeren gulukoşlu, orta şekerli besin değeri üreten kalın sineğimsi mikrogornorizma.

Örnek: "Ayı çıkagelir, kaygusu ile kovuktaki balları aceleyle yutuşturan Sunuhi'nin ağzına doldurduğu otuz dört arı, iç avurtlarını, damaklarını, mokozasını artık nereye gelirse saplaya zımbalaya Sunuhi'yi anastazi lokaline dönderdiler."

SAAT:

Ay ve güneşi daha bir şaşmaz ölçümleyerek, uçak kaçta kalkıyor, bugün Salı mı? Maçın bitmesine kaç birim kaldı gibi çekince ve hamdikapları sıfır virgül üçe beşe indiren mekanik süreç.

Örnek: "Suları kesilen ve on bir gün susuz oturan Şefik, su geçirmez kol saatini, kapı girişindeki su sayacına dolamanın bir anlamda ceremesini çekiyordu."

MAYO:

Yaz günlerinde su yapışmasının önüne geçebil- mek adına yüzeyimizi kapsayan ve ışık ışınların- dan korunmak için vasıflı ve bol foksyonlu ilaçlar sürerek bronzlaşmayı ve sürtünme kat- sayısını düşürerek denizle yağ gibi bütünleşen kişiyi saran esnek giysi.

Örnek: "Bol paçalı mayosu hava dolarak en panpa Liman denizde bile yıldız poryaz gibi ka- baran, Zekeriya'nın patatis tarlasına düşmüş paraşütçü gibi topladıkça dağılıyordu çarşap kadar donu."

HORTUM:

Yerle gök arasına sıkışan hava ba- sınıncını yanlardan vererek kaşla göz arası ortaya toplayan ve yaylanarak çeşitli nesleleri önüne katan ese- rekli kir topağı, leş yumağı.

Örnek: "evde mini bir hortum olayı yaratıp fotoğraflamak isteyen Hâzım, çalışan elektrik süpürgesinin toz tor- basını bıçakla yarıncı, ağzı, gözü, ci- çeri iki parmak toz doldu ve üç saat boyunca kendi adını hatırlayamadı."

AFİŞ:

Sanat dünyamızda hangi etkinlik var ya da hangi hamburger daha etli veya tavuk daha kıtır gibi diraje bilgileri güzelcene bolt yazı- lar ve üstüyle harman- layarak görselimize taşımak ve diraje olarak medyatize edip akşamları kuşaklara çıkartmak, du- raklara asmak.

Örnek: "Resam George, kovayla boru atarak resim çıkarmaya çalışırken eline gelen kovanın boş oldu- ğunu farketmeyince resim bir anda rezil rüsvey olarak George'nin kariyerini olum- suz etkiledi."

BİLARDO:

Yeşil bir alanda, düz baston şeklindeki tahtaları masada duran elimizin içinden geçirerek arka sapına bindirdiğimiz kuvvetin sopa vektöründen kayıp şaklak veya taklak sesi eşliğinde por- şelen küreleri çakıştırdığı zevk almalı bir oyun.

Örnek: "acemi bilardocu Bertan, masanın köşesindeki de- liğe giren ayağını kurtarmaya çalışırken diğer ayağı ve iki eli de üç deliğe daha girince oradan lovaba pompasıyla çıkarılabildi."

Bencil BOYSAL

bahadirboysal@mynet.com

Bahadır BOYSAL

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oy vermeye gittiğim ortaokul, bundan önceki yerel seçimlerdekiyle aynı okul, aynı sınıftı. Lakin bu sefer oy kullanırken aklım ortaokul yıllarıma gitti. Elbette resim dersi angaryaydı. Gereksiz buluyorlardı. Çocuklar hiç bi bok çizemeyince, hoca: "Arkadaşlar..zevk alamıyooooom! Zevk alamıyooooom! Tabiri olamıyorum sizin derste," diye bağırıyordu. Öyle bir sesi çıkmıştı ki.. müdür gelip "Noluyor burada?" diye kafasını sınıfa uzatmıştı.

ZEVK ALAMIYORUUM ALAMIYORUUM

Gene de Cihangir gibi bir semtte hele ki seçim, oy, siyaset derdine yaz vakti düşmek..çok çok anlamsızdı. Buraların yolu yordamı bellidir zaten.

DUR YOLCU! SENARYO YAZARI OLMAYANIN CİHANGİR'E GİRMESİ YASAKLANDI!

ABİ DENEMELERİM VAR AYPETTE..

İYİ DENEMEYDİ AMA GİREMEZSİN!

Bu Cihangir'i tuhaf yapan en özel şey..serseri, mutsuz ama soylu bekarlığın krallığı olması. Fakat meşhur düşünür Francis Bacon'un da şöyle önemli bi tespiti var: "Karıyla çocukları olan bir kimse, bunları alın yazısının eline tutuk vermiş sayılır. Girişeceği hayırlı, hayırsız her işte karısı ve çocukları engeldir. En büyük işlerin, varlıklarını kamu yararına adayarak evlenmemiş, çocuksuz kimselerce başarıldığı iyi bilinen gerçektir."

HATIRLIYO MUSUN?.. BAK ŞU AĞACIN ALTINDA ÖPÜŞMÜŞÜK İLK.

Ağustos. Oğlak dönencesi gibi bir nemli sıcak arefeye denk geldik. Böyle havalarda eski veya yeni manitayla... sahil, deniz değil de... tuhaf bir melankoliyle ağaç, çalı, fidan arasında dolanmak en iyi gelir ruha.

EVET, SONRA DA ŞU İLERKİ AĞACIN ALTINDA AĞZIMA VERMİŞTİN...

Doktor bi ahababım var. Bir sosyal sorumluluk projesi kapsamında yolu Balıkesir'e düşmüştü bi ara. Orada, tanınan bir "trans"la görüşme oluyor. "Ne gibi sorunlar yaşıyorsunuz?" şeklinde o ilk soruya, trans "Çocukluğumdan beri tüm hacı, hoca, esnaf skti beni" deyivermiş. "E böyle yazamayız" deyince, Can Yücel'in o meşhur lafını deyip hemen kalkmış masadan.. "Eeh.. göte göt denir!"

EEH...

Güzel, güzide yurdumu son bi kaç yıldır "illuminati" geyiğiyle epey bi siktir. İnsanlar posterlerde orda burada Leydi Gaga'nın götünde falan üçgenler, gözler aramaktan telef oldu. Ve sonra aniden n'oldu? Irak-Suriye'de "İŞİD" belirdi. İşte en samimi, en gerçek illuminati bu!! Daha belirginini bulamazsınız. Bu arada İŞİD cihat peşinde ama ölümlere ne tebliğ edebilir?.. Her şeyin mümkün olabileceği böyle günlerde, toprağın üstüne boşalan yağmur suları gibi insan kanının yepyeni kıymetlerin tohumlarını sulayacağına inandırmak istiyorlar tüm diğer insanları. Herhalde Kürtleri, Türkleri, onları bunları hep miskin zannettiler. Merhamet edebilmek için merhamete muhtaç olmamak gerekiyor maalesef. Bu bir şimdi "İslam Devleti"mi?.. Tarih bize devletlerin nasıl uyduruklarını veya horladıklarını, nasıl kaşındıklarını anlatmaya tenezzül etmedi hiç! Ne hazine... Asıl kötü olan işte bu.

İslamiyet'e göre "cin" ehli atmosferin iyonosfer tabakasına çıkıp 400 yıl boyunca insanı noğlunu dinlerler. Ama mesela bu Cihangir semti ehlinin hiçbir şey umrunda değil.

Bu son Ramazan boyunca her sahurda, aşağıdan, Tayyipçi Tophane'den, kumaş pantolon-beyaz gömlekli, beş on kişilik, beyaz etli yağız tipler döndü durdu buradaki kafe-barlar arasında. Hiç bi tebliğde de bulunamadılar geceler boyu. Çünkü bişeyi hep gözden kaçırdılar... Bu Cihangirli bozuk tayfanın hiç bişey umrunda değil. Herkes haklı olarak o kadar çok "bişey" olmanın olabilmemenin muhteşemliğine gömülmüş ki...

Feyhon BAYIR GULU

ERDENER ABİ

Kaan Ertem

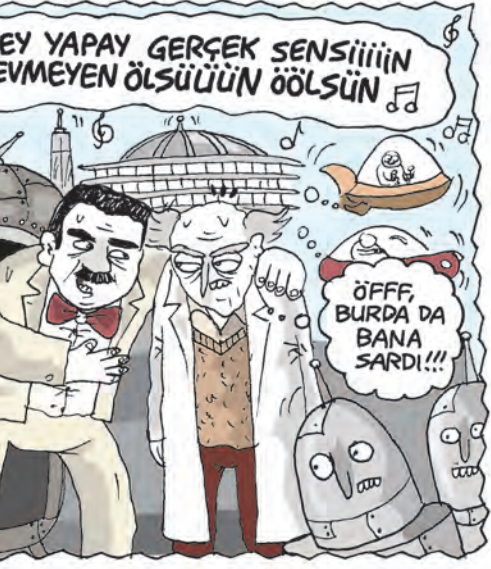
KÖTÜ KIZ

Ramize Erer

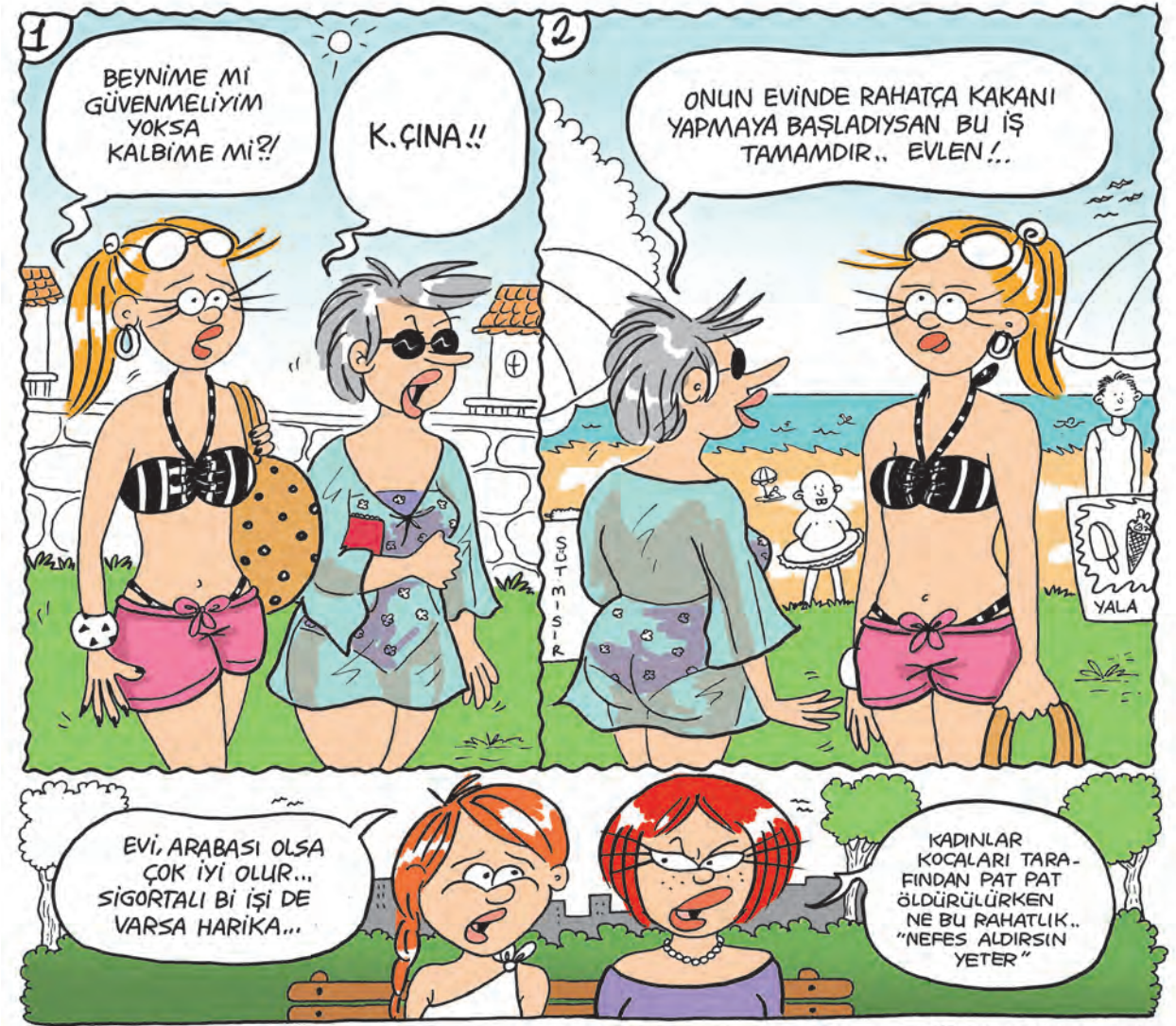
ÜNÜ ÜLKE SINIRLARIN BAYAN YANI'NDAN A

ARINI TAŞMIŞ DERGINİZ N ARINÇ'A KAPAK

Taklit edilene kadar Türkiye'de bir ilk: ÇIKARTMA KAPAK

Ve cazibedar derginizden ARINÇGİLLER'e kapakla beraber 6 kahkaha çıkartması daha

ALPER ÇELİK

KIZIMM BALGAM SÖKTÜRÜCÜ Bİ İLACIN VAR MI, QUARGÖH EEXPRESS!!!

ULAN 5 YIL OKUL 2 SENE YÜKSEK LİSANS 2 SENE DE YURT DIŞI EĞİTİMİ; SONRA BALGAM, İDRAR, İSHAL ORKİD, KOLONYA, PREZERVATİF... ZATEN BU BANKONUN ARDINA GİRDİN Mİ BAKKAL MISIN ECZACI MI BELLİ DEĞİL ONUNA KOYDUN!

ZİCANAQDAM

KAAN ERTEM

PANTOLON

11 Ağustos 2014
"Elektrige ve Doğalgaza belli bi süre Zam Yapmama" Vergisi Son Ödeme Günü!

Günün Sözü
"Adam, elele tutuştuğu kadını, peşinden çekti-riyordu basbaya... Daha önce de gömüştüm bunun benzerlerini. Aceleleri pek olmadı; halde (ki olsa da) yan yana yürümeller gene! ka-dınları çekerek yürüyordu henfiter. Bence iğrenç bi görüntüydü. 'Neysa, zenginini mali zuğurdun genesini yorar' deyip yürümeye devam ettim."

Günün Besini
-Karbonhidrat!
-Proteyn!
-Gliserin!
-Monoberball!
-Mineralizm!
-Zerde!

"Bunlar sıvırsinek değil, bizim de cibniliğe ihtiya-cımız yok!" / "Nedir o zaman bunlar?" diye sordu Hollandalı, "Bunlar humus denen sıvırsinek irisi, bizim de humusluğa ihtiyacımız var!" dedi, Kera-ban ağa...
İnatçı Keraban / Jules Verne
metinfidan@gmail.com

Ters zaman gladyatörleri (Sakız'ın Mucizesi Sakız)

Güneri İçoğlu

Ege Denizi'ndeki tekne yolculuğumuza geçen haftadan devam ediyoruz, yelkenler fora... Sakız Adası limanına giriş ve Sakız kokulu adanın güzelliklerine teslim oluş...

Akşam tekneyi limana demirledikten sonra hemen sınır girişi yapmak ve pasaportla- rımızı damgalatmak için Liman Kontrol ofisine gidiyoruz... "Şimdi gidin eğlenin, dinlenin, yarın sabah gelin girişinizi yaparız. Zaten memurlar gitti..." diyorlar ki, acayip şaşıyorum... Sabah Liman Kontrol ofisine gittiğimizde şu ilginç uyarıyla karşılaşıyoruz... Çevirisiyle şöyle bir şey; "Hükümet Kimya İdaresi'nin 27-4-05 tarihli 30060/7/05 sayılı emrine göre Yeni Rakı'nın sokulması yasaktır..."

2005'ten beri hala geçerli galiba bu yasak... Hani bizde sahte rakıların çıktığı, zehir- lenmelerin olduğu vakitler vardı ya onlar da hemen bu kararı çıkartmışlar... Fakat hiç kimse rakı falan kontrol etmediği gibi Çeşme'den yolcu getiren bizim yolcu vapurlarının mürettebatın- dan bazı ağır abilerin akşam limandan dışarı çıkmayıp iskele babalarının üstünde rakıyla demlendikle- rini bizzat tespit ettim... O diil de asıl beni şaşırtan; bu yazının resmini çekerken liman memurunun hışımla gelerek "Sör no photo sör..." demesiydi. Sanki gizli istihbarat sırrı çekiyoruz. Daha iyi ya karde- şim, eşe dosta gösteririz resmi, herkes bilsin işte buraya Yeni Rakı sokmak yasak diye, boşuna taşıma- sınılar hiç olmazsa... Bu arada şu sıralarda Yeni Rakıya yapım aşamasında şeker koyulduğu gibi bazı söy- lentiler dolaşiyor buralarda...

Sakız adası görmeye vakit yetmeyecek mucizelerle dolu bir ada... Uzun yıllardan sonra ilk kez zihni- min bütün sorgularını, kaygılarını bir yana koyup kendimi tamamen bu adaya bırakıyorum... Mastika dedikleri Sakız Ağacı'nı görüyorum ve kendimden geçiyorum, yaşadığım gezegene bir kez daha hayran oluyorum... Bir mucize bu Sakız Ağacı... İlimi bilimi aşmış, dertlerin devası olmuş... Sakız'ın en ilginç yanı; bütün Dünya'da sadece bu adada yetişiyor olması... Dahası epey büyükçe olan adanın sadece Güney'inde ancak belli bir bölgede yetişiyor... Japonlar çok uğraşmışlar, herşeyi denemişler kökünü alıp yetiştirmek için, fakat bir türlü başaramamışlar deniliyor... Daha da ilginç söylendiğine göre; tüm Dünya'da Sakız adası haricinde bir de istisnai olarak Çeşme'de varmış bu mu- cize ağaçtan bir vakitler. Eğer bu söylenen doğruysa, Japonun bile yetiştirmeyi başaramadığı bu ağacın Çeşme'de nasıl varolduğunun değil, nasıl yok olduğu- nun cevabını bulmakta başka bir mucizevi bir soru benim için... Bunu bilen var mıdır acaba?...

Mastika yani Sakız Ağacı, ağaç bile denemeyecek küçüklükte çalı çırpı gibi bir ağaç. Yolda görsen tanımazsın ama bir kokusu var ki, insanı çok çok mutlu ediyor... Adanın Güney'inde belli bir yerden sonra bir tabela var; Sakız Ağacı bu noktadan sonra başlıyor diye... Bu çalı çırpı gibi görünen ağaçların her birinin Osmanlı zamanında ağaç tapusu varmış. Bu şimdi de sürüyor, her ağacın ayrı ağaç tapusu ve ağaç kimliği var...

Nasıl mı çıkıyor Sakız?... Bu küçük ağaçların altına "aspro khoma" denilen bembeyaz bir toprak yayıyorlar ve gövde- sini çengel uçlu bir çakıyla kesiyorlar,

ağacın gövdesinden yavaş yavaş çıkan Sakız o muhteşem kokusuyla bembeyaz toprağın üstüne damlıyor... Daha sonra bu damlacıkların bir zerresini bile ziyan etmeksizin topluyorlar. Un yardımıyla tek tek pirinç gibi aykılıyorlar ve özel bir şekilde yıkayıp gram hesabıyla satı- yorlar... Artık kilosunu varın hesap edin. Bu nimetin yanında altın değersiz kalır...

Dostlar tarafından seyahatlerimde tutumluluğumla ve hiç para harcamamakla tanınan ben bütün paramı Sakız'a yatırdım, köylüler- le sıkı pazarlık sonucu 10 ve 20 gramlık paketler halinde torba torba Sakız aldım. Yatarken başucuma bile Sakız koyuyorum koksun diye... Hergün elime alıp bakıyorum kurumuş gözyaşları gibi pırl pırl parlayan Sakız taneciklerine...Her şeyin içine koyulabiliyor Sakız. Bütün kışı Sakızlı Muhallebi, Sakızlı Salep, Sakızlı Sütlaç, hatta Sakızlı Çay'la falan geçirmeyi düşünüyorum.

Dostlarım bu benim bir dünya nimeti karşısında girdiğim derunı bir vecd durumudur. Bu adaya gel- meseydim bu ağacı ya kitaplardan okuyup ya da ağır TV belgesellerinin birinde seyredip gayet normal bir tepkiyle geçecektim. Ama şimdi ağaçların dibine çöküp çocuk gibi yüzümü, burnumu, dudaklarımı Sakız Ağaçları'na dayıyorum, sarılıyorum, kokluyorum. Ağacın gövdesinden Sakız benimse gözümde yaşlar süzülüyor... Hayatımda ilk defa hiçbir şey düşünmüyorum. Bütün andayım... Ağaçla ağaç olu- yorum... O anda üstümden kamyon geçip beni sakız gibi çiğnese bile hiçbir şey hissetmeyecek bir hal- deyim...

Dedik ya Mastika yani Sakız denen bu mucize ürünün iyi gelmediği bir dert yok... Kolestrole, mide- ye ve şeker hastalığına bir ilaç gibi... Sakızın içine konulmadığı yiyecek ve tatlı yok... Hiç yapamadın at ağzına çiğne ya da suyun içine koy gidip gelip sakızlı suyu iç şifa niyetine... Sakızdan sabun var, şampu- an var, var da var... Rakıya da koyuyorlar, Mastika diye bilinen sakızlı rakıları var. Hani "Oooo oooo ooo

mastika mastikaa sigarası malboraaa" şarkısı var ya işte o mastika bu mastika...

Dostlar bir de bilesiniz yalnızca Sakız Adası'nda bulunan ve "Suma" denilen incirden yapılma bir cins rakı var ki, aman aman yansamayın!... Bu Suma'yı içe- bilmek için Suma Güreşçisi olmak gerekiyor. Öyle sert ki, ejderha gibi adanın ağzından kulaklarından ateş çıkartır. Alkol oranı; kokusu bile yere yıkar bunu soranı... Şimdi geldik hassas noktaya. Bilindiği üzere rakı damıtma sistemi ile yapılmaktadır. Yani tabiri caizse imbikten geçirme, başka bir deyişle bakınız gogil: distilasyon... İşte bu Suma denilen rakıyı yaparken kesinlikle iki kere damıtmak gerekiyor. Çünkü birinci damıtmada metil alkol oluyormuş, bu halde içilirse kör ediyormuş veya canını alıyormuş. Mutlaka ikinci kez damıtılma- sı gerekiyormuş ancak bu ikinci damıtmadan sonra içilebilirmiş... Bir keresinde bu yanlış damıtma, bir köy düğününde gelin ve damat da dahil olmak üzere köyü toptan yokederek öteki dünyaya göndermiş... Girişin Çikudiası bir, Sakız Adası'nın Suma'sı iki; bunları içeceğine git bardağa yanan mangal kömürü koy iç daha iyi, hiç olmazsa sadece yanarsın o kadar...

(Sakız bu kadar değerliyse köyleri nasıl olur peki?... Haftaya Sakız Köyleri'ndeiyiz...)

* TERFELİ

PICTURES

ULU
BİLGE
DAN
DOL
DEN
YUS
SUNAR...

Yerinde
yeller
esen
kıççatalı
cinneti
1. Bölüm

KATMANLAR

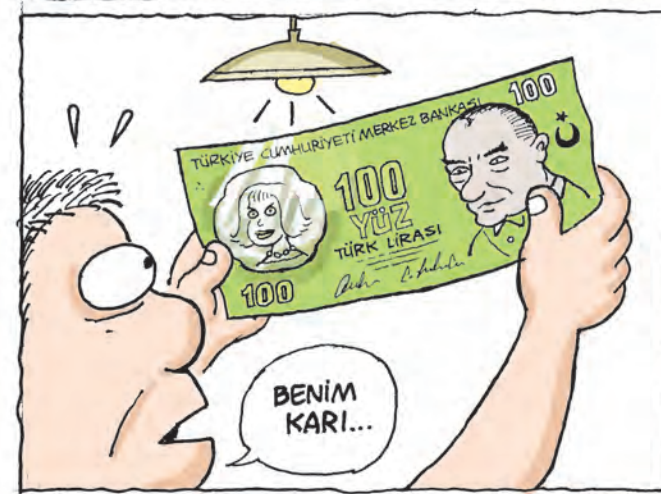
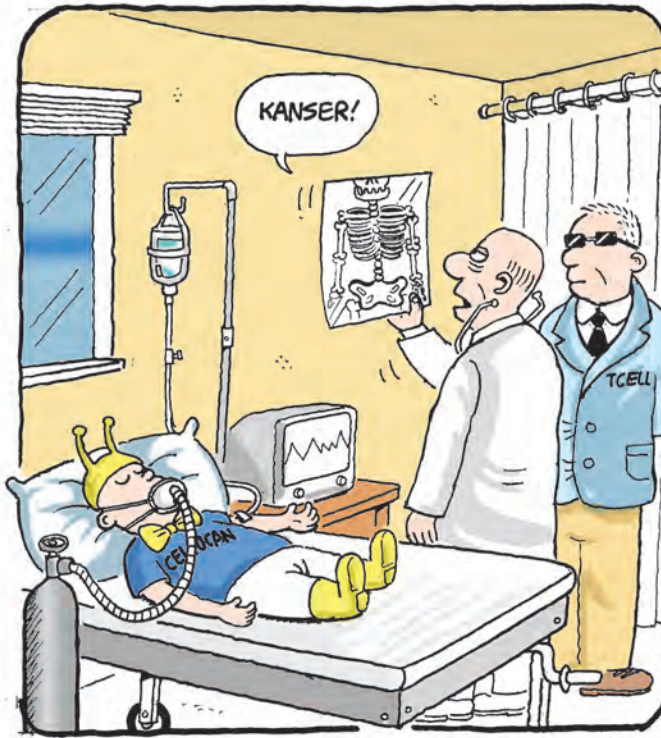
Hiçbirşey duymuyorum... Ayağımın altındaki kuru otların kırıldığını ve küçük toprak parçalarının kayıp ezildiğini bile... Ama onları hissediyorum!.. Aynen, kuşların ötüşünü duyduğumu sandığım gibi. Aslında, sanmak da fazla, gibi de fazla bu cümlelerde. Basbayağı duyuyorum işte, serçelerin tiz seslerini, kargaların bed sesini.. Başka şeyler de duyuyorum. Karşıdan gelen, yaşlı bir kadın ve yanında yaşlı bir adam var; kendiminkileri duyduğum yetmezmiş gibi, bir de onların ayaklarının altındaki kırılan kuru otların ve yaprakların sesini duyuyorum. Konuştuklarını da biliyorum. İşte, ne zaman itiraf edecem diyordum ben de: Duymak değil de, daha çok 'bilmek' bu! Ağzları, dudakları oynuyor, birbirlerine, etraflarına ve önlerine, birkaç cümlede bir değişen farklı yüz ifadeleri ile bakıyorlar; omuzları, kolları, çeneleri titriyor.. Onları duyduğumu düşünmem için, başka ne lazım.. 'Ne' konuştuklarını bilmek mi? Buna gerek olduğunu sanmıyorum. Ve yanlarından geçerken, böyle lüzumsuz bir bilgiye kesinlikle ihtiyaç da duymadım.. Eğer, bana birşey söylemek isteselerdi, yaklaşırlardı, ve ben o an elbet hiçbirşey 'duymuyor' olsaydım, 'mutlaka söylemek istedikleri önemli şeyleri' başka bir yöntemle kolayca bana aktarırlardı. Yöntem aramak ve denemek zahmetli geliyorsa, zaten öyle tembel kişilerin söylediklerini duymak da istemem.. 'Araba mı geliyor!?' diye boynumu çevirip, arkama baktım. Gelmiyormuş. Zaten burası kocaman bir hastane bahçesi ve ormanlık, toprak hastane yolu, otomobil geçmiyor pek. Gördünüz; otomobil kornalarını da duymaya ihtiyacım yok. Böyle bir tehlike öngörürsem, başımı hafifçe arkama çevirip kontrol etmem yeterli. Üzerine ansızın gelen koca bir kamyon-dan, zaten duyan da işiten de kaçamıyor.. Duymaya gerek duymama-nın bu müthiş hazzı ve rahatlığı için, az birşey risk alınabilir. Yakında duymama becerim artarsa, ustalaşırsam, belki bu risk de ortadan kalkar..

Hastanenin ormanlık yolunda, bu ılık, kuş sesleriyle dolu güzel sabahın tadını çıkartarak, ağır adımlarla yürüyorum.. Birşey işitemediğim için, cep telefonumdan müzik de dinlemiyorum. Ama, bildiğimiz müziklere benzemeyen başka müzikler var. Ayakkabılarımın altında kuru otların çıtır çıtır ezildiğini duyduğuma yeminler edebilirim!.. Peki, öyleyse cep telefonumu ve müzik çalarını açsam, ordan bir albüm seçsem, çalan şarkıyı duymaz mıyım? Madem ki duyduğuma bu kadar çok inanıyorum, bunun için arada fiziksel bir ses dalgası bulunması gerekeceğini düşünüyorum.. O albümleri, şarkıları da dinledim daha önce defalarca. İsimler, başlıkları ekranda yazıyor, çalan şarkının kaçınıcı saniye veya dakikada olduğu da gösteriliyor. Bütün bu bilgi ve hatıralarla, duyar gibi olamaz mıyım o şarkıları?.. Galiba cevabı basit: Bunun için zaten 'mırıldanmak' diye birşey icat edilmiş! 'Eğer şarkı mırıldansam duyar mıydım' deseydim, lafı bu kadar uzatmış olmazdım. İşte buna yanıt veremeyeceğim; çünkü o güzel sabah, küçük orman yolunda ilerlerken, hiç şarkı mırıldanmak istemedim ve denemedim. Başka güzel ve şaşırtıcı bir his daha hatırlıyorum: O anın üzerine şimdiki bilgilerim ve duygularımı da koyuyorum, şuna karar veriyorum: Orada, otların çıtırdadığına inanarak, duyarak, bilerek yürürken, bütün yaptığım, zaten 'mırıldanmaktı' sanki! Hayatı yaşamıyordum. Hayatımı, mırıldanıyordum.

Elbetteki, kesinlikle doğru, ve düzgün bir mırıldanmaydı bu. Bazen, şarkıyı unutursunuz, akışı devam ettirebilmek için sözleri veya melodiyi, eğer bunu yapmayı istiyorsanız, 'uydurursunuz'.. Öyle yapmamıştım o gün, tüm gün. Uydurmamıştım hiç! Melodi kesildiğinde, hayatı mırıldanmadığımda, o zaman gerçekten sustum. Daha doğrusu hiçbirşeyi işte asıl o an 'duymadım! Ama bu, yani 'melodiyi unutmak', çok fazla başıma gelmedi o günlerde. Aslında yeni, hattâ neredeyse ilk defa duyuyorum diyebileceğim, farklı bir şarkıydı. Fakat hiç zorlanmadım, gayet başarılı mırıldandım.. Tabii, (buna hiç ihtiyaç duymadım ama) mırıldanmamın başarısını ve doğruluğunu test etme şansım olmadı. Aynı şarkıyı dinleyen birine sormalıydım. Yalnız bu çaba da kesin sonuç vermeyebilir. Birbirimize sunduğumuz bu bilgileri, duymayacağız, çünkü gene 'mırıldanıyor' olacağız. Mırıldanmayı mırıldanırken, tüm bu mırıltiları, başka bir mırıltilı ile test etmek? Saçma.. Korkuyorum. Hayatta istediğim hiçbirşey olmayacak! Güzel şeyler, belki istediklerimden de güzel, mükemmel şeyler olabilecek ama... ben... bir kez bile olsa... sadece 'istediğim şeylerin' olmasını istiyorum!

O gün, orman yolunda korkmadım hiç. Duymuyorum dedim ya.. sanki korkuyu, endişeyi de duymuyordum.. Belki korkunun da bir sesi vardı.. Şu yaşlı ağacın arkasından birdenbire, ince beyaz elbiseli, bana doğru sessizce bakan, yüzü solgun bir genç kız çıksa, ve hüzünlü ağız oynasa, korkar mıyım? Soru, saçma oldu. Aslında az önce, daha saçmasını da düşünmüştüm: 'Eğer, hastane başhekiminin, bir depoda devletten gizlice beslediği, birdenbire tatile çıkınca beslemeyi de unuttuğu aç bir kaplan, orman yolunda ansızın önüme çıkıp, yaşlı adamın kolunu kopsa, korkar mıyım?' diye kurmuştum. Adlarından anlaşıldığı üzere, bunların hepsi, örnek veya kurma idil Tüm korkular, ve onları besleyip güçlendiren şeyler, önceden 'kafada kurulduğu' için, etkileri de on kat daha güçlü oluyor. Korkuyu kurma anı ile, korkunun gerçekleştiği an arasında beş saniye bulunsan bile olsa, bu aldanma mekanizması otomatikman böyle işliyor. Kurmak ise, fiziksel sessizlikte, fiziksel hiçlikte ve fiziksel boşlukta daha çok mümkün oluyor. O anda da içimde hissedilir bir boşluk vardı, ama bana uzaklardan korkuyu taşıyacak kötü birşey 'kuramıyordum,' çünkü buradaki sesler, duygularım ve zihnim arasında iletişimi sağlayan notalar farklıydı! Dolayısıyla 'mekanizma' çalışmıyor, bir an homurdanıp çalışsa ile, korku yerine, en fazla sarsıcı, delirici bir hüzün imal ediyordu.

Hastane ana binasına artık yaklaşırken, ağaçların, büyümüş yabanî otların ve dikenlerin arasında, boş sandalyeler gördüm. Sanki, küçük ormanın içinde, belli saatlerde orada, birileri bu sandalyelere

LEMAN "YAZ" sayısındaki 5 sayfalık U-BOAT adlı hikayem, bazı baskılarda maalesef 4 sayfa olarak yer almıştır.

oturup, ders görüyordu. Birbirlerine metal bir iskeletle bağlı, şu yapı-şık duran sandalyelerdendi. Oturma kısımlarına kadar, otlarla kaplanmışlardı.. bazılarını çürümüşü.. Onlarda, sevdiğim kişilerin oturduğunu düşündüm birdenbire. Bugüne kadar çok sevdiğim, ama şu an görüşmediğim birçok arkadaşımın.. Dizlerine kadar otlar üremiş. Bir ağaca bakıyorlar: Bir öğretmenleri var, sessiz.. Onlar da sessizler.. Yanlarından geçiyorum.. Öğretmen kimdi!?

Önce durgunluğa, sonra hüzüne, ve nihayet korkuya dönüşüyor hislerim. Çünkü, birazdan duyacağım!.

Sıram geliyor. İçeri giriyorum. Bünyesel olarak, kulaklarım her yıl, bu dönemde ansızın tıkanıyor, duyma kabiliyetim azalıyor. yıkatmaya gitmeden üç-dört gün evvelinde, içlerine yumuşasın diye gliserin de dökmem gerektiğinden, delikler iyice işlevsiz kalıyor ve tamamen sağır oluyorum. Birazdan duyacağım!.. İstemiyorum.. Şu üç-dört gün

ne güzeldi!.. Tepemde doktor.. Kulağımda ince uçlu, tıbbi bir elektrik süpürgesi.. Beş dakikalık bir işlem.. Ve ikisi de açıldı..

Koruluktan, gerisin geri caddeye yürüyorum. Minibüslerin iğrenç homurtusunu, arabaların gereksiz kornalarını, insanların bağırışlarını, inşaat seslerini, şimdiden, daha buradan duymaya başladım! Sesini duyuyorum diye sevineceğim hiçbirşey yok.. Kuşları zaten duyuyordum, sağır olsam bile.. Ayağımın altındaki yolu da duyuyordum.. Karşıdan gelen, ağız oynayanları duyuyordum.. Peki ya, şarkılar?. Özledim mi onları?. Aslında, özledim! Zaten hayatın doğal mırıltilısı da bitmişti. Uğultu başlamıştı tekrar.. Bana o mırıltilıyı hatırlatacak yardımcı melodilere ihtiyacım olabiliirdi. 'Suyunun suyu' da olacak olsa, gerçekten fazla uzaklaşmamak için, en azından katmanların arasındaki bağları sağlam örmeliyim.

m e t i n e f i d a n

SÜLEYMAN BALABAN

ŞEKSPİR...

Bİ KERESİNDE ANTALYA'DA TURNEDİYİZ. AKŞAM BİZİM ÇOCUKLARLA Bİ MEKANDA OTURUYORUZ. Bİ BAKTIK BİZ SÖYLEMEDİĞİMİZ HALDE MASAYA RAKI GELDİ. MEĞER KADİR İNANIR'DA AYNI MEKANDAYMIS. TİYATROCULUĞUMUZU ÖĞRENİNCE İSMARLAMIS. KARŞIDAN AFİYET OLSUN ÇOCUKLAR YAPMIŞTI BİZE.

ŞEYİ ANLATMIŞ MIYDIM? BEN KONSERVATUVARA GİRMEYEN ÖNCE FATİH ÜREK'LE AYNI TİYATRO KURSUNA GİDİYODUM. FATİH HER DERS ÖNCESİNDE BAK BU BENİM RUJUM BU BENİM FARIM DİYE MAKYAJ MALZEMELERİNİ GÖSTERİYODU..

TİYATROCULUĞU MUHABBETİ GÜZEL OLUYOR AMA NİLGÜN BENGÜN'LE AYNI MASADA RAKI İÇEREK ÖLÜMSÜZ ESERLER VERMEMİN MÜMKÜNATİ YOK

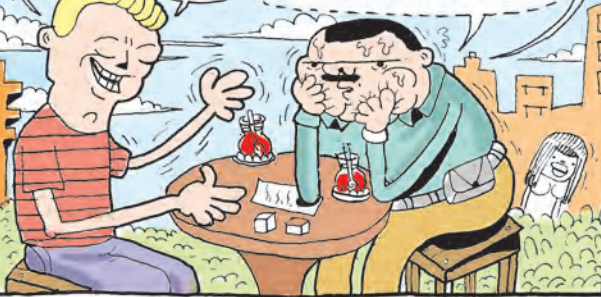
ÇOCUKLAR SİZE AYSEN GRUDAYLA KARA-DENİZ TURNESİNDE GEÇEN ANIMI ANLATMIŞ MIYDIM?

DÜNYAYI GEZDİM, YAKLAŞIK ALTMİŞ ÜLKE GEZDİM.

GEZMEK İYİ DE BEN EVDEN BAŞKA YERDE KAKAMI YAPAMIYORUM YA...

Kaç dedin abi ?

Emlakçı, evde ruh var dedi, gergin ortam olur sandım...

EVİ İYİYE TUTMUŞSUN HA... YALNIZ BURDA PEK TEKİN SEMT DEĞİL... KIŞIN DA BÜZ GİBİ OLUYO BU EV, DURULMAZ BURDA..

Çok rahatsız oldu benden...

Balkon Konuşmasında Aşağı Tüküren "MERT DOLAPÇIOĞLU" Sunar...

Ölümsüzlük iksirini buldum ama dönen geyiğe bak...

PRÖFSÜR.. Bİ YUDUM ALIYIM VALLA AĞZIMA DEYDİRMEYEN İÇİCEM... YEMİNLEN...

ŞŞ OLUM DİBİNDE BIRAK SKERİM BAK...

BİRİM... BİRİM. BİRİM DEDİM BEN SÖYLİYİM...

İKİYİM

ÜÇÜM.

MİNA KODUMUN KAREOKE BARLARI Bİ RAHAT VERME-DİLER LAN, FÜZEYİ GETİRİN!

ABİ BARI ÖNCE KAYNAKLARINI FALAN ŞEYAPSAY-DIK...

GETİR LAN DAYANAMIYO-RUM DAHA FAZLA..

EVLİ, MUTLU..

SENDEN DAHA GÜZEL...

SENEN DAHA GÜZEL...

SICAK YİNE İYİ DE NEM BİTİRDİ NEM... NEM ÇOK YOKSA YAZ İYİ YİNE...

ABİ ÖYLE KONUŞTUN Kİ NEM TANRISI GELİYO BURAYA DOĞRU.

KAÇMA, KAÇARSA DAHA PİS DÖVERİM!

ABİ ÖYLE KONUŞTUN Kİ NEM TANRISI GELİYO BURAYA DOĞRU.

ABİ ÖYLE KONUŞTUN Kİ NEM TANRISI GELİYO BURAYA DOĞRU.

ABİ ÖYLE KONUŞTUN Kİ NEM TANRISI GELİYO BURAYA DOĞRU.

ABİ ÖYLE KONUŞTUN Kİ NEM TANRISI GELİYO BURAYA DOĞRU.

Sayı: 1184 - 12 Ağustos Salı
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışları Müdürü: Zafer AKNAR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ • Grafik: Murat Yücesan • Cebirail Okcu • Renk: Fikret Özdemir • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 vBeyoğlu/İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik İçin Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212- 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

11 Ağustos 2014 - 18 Ağustos 2014
224
FAST DİRE

